

Per pregaria.cat el dl., 15/10/2007 - 09:00

T'hi has fixat amb els monjos budistes de Birmània ?

Aquelles files inacabables, tots vestits de color mandarina, les mans juntes, el cap rapat, la majoria joves.... manifestant-se per les llibertats, la pau, la democràcia i la justícia.

Ens cal no oblidar fàcilment aquestes imatges.

Els militars tenen la força bruta, el poble la raó. S'han enfrontat el poder, la violència, els grans negocis i la dominació despòtica.... i la serenitat, la pau, la no violència i l'harmonia. Els primers les mans a la metrallera, els segons les mans juntes pregant.

Penses: sí, però com sempre la força pot més que la raó.

No és cert. Recorda tants i tants estats on els dictadures eren ferotges i a la fi van plegar. Ho deia un home durant els fets de Rangun dels dies passats: no poden matar 40.000.000 de persones. Molts han mort, altres són a les presons, altres amagats o patint maltractaments. Lamentable, cert, però a la fi la dictadura serà sotmesa a la voluntat del poble. És qüestió de temps.

I a tu què et diuen els monjos budistes ?

Els admiro. Entenc que la seva meditació no és un opi que els separa del seu poble. M'ajuden a tenir les mans juntes, la serenitat del cor. Els veig implicats amb la seva gent, ells també són gent que durant un temps o tota la vida viuen l'experiència de monjo. Mira, fa pocs dies vaig anar a comprar a una gran superfície que és a prop de la feina, doncs, em quedo amb les llargues files de monjos.

Pregària d'esperança per Birmània.

126 (125)

1 Càntic de pelegrinatge.

Quan el Senyor renovà la vida de Sió,

ho crèiem un somni.

2 La nostra boca s'omplí d'alegria,

de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien:

«És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells!»

3 És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre,

amb quin goig ho celebrem!

4 Renova la nostra vida, Senyor,

com l'aigua renova l'estepa del Nègueb.

5 Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls

criden de goig a la sega.

6 Sortien a sembrar tot plorant,

carregats amb la llavor;

i tornen cantant d'alegria,

duent a coll les seves garbes.

